

stillende Udtalelse fra den højtærede Minister derom.

Naar vi tale om nogle Forbedringer i Retsplejen, er der et lille Punkt, som jeg gerne vil tillade mig at henstille til den ærede Minister allerede nu at raade Bod paa; jeg har ved tidligere Lejligheder berørt det, og det er i Virkeligheden i det daglige Liv brændende. Det er det, at for Smaakaarsfolk er det en stor Byrde, at de i private Sager maa aflægge Vidneforklaring for Retten uden nogen Godtgørelse for den Arbejdsdag, de tabe. Det er en stor Ubillighed, thi det er jo næsten aldrig andre end Folk af Underklasserne, som blive kaldede til at være Vidner i private Sager, og for dem er dette en Plage og en stor Byrde. Ganske vist vil Retsplejeloven, naar den bliver gennemført, raade Bod herpaa, men inden dette sker, vil der jo hengaa flere Aar. Det vilde være højst rimeligt, om der blev indbragt et lille Lovforslag, som straks raadede Bod derpaa ved i Lighed med, hvad der er Tilfælde i offentlige Sager, at give Dommeren Bemyndigelse til straks at udbetale en Godtgørelse, som saa skulde udredes af Vidnecitanten. Saa fremt denne Godtgørelse saa ikke bliver erlagt af Vidnecitanten, skulde det offentlige have Udpantningsret hos ham, men det offentlige skulde altsaa gøre Forskuddet til Vidnet. Det er en højst tiltrængt lille human Foranstaltning, som jeg meget vil raade til, at man gennemfører. — Der er en lignende, beslægtet Sag, jeg tidligere har nævnt, og hver Gang et Forhold af den Art kommer for, støder det mig i høj Grad. Det er, at man for at faa en Attest for at være straffri, skal betale en Afgift af 3 Kr. 90 Øre. Det er en Afgift, der navnlig kommer til at paahvile danske Arbejdere, der gaa over den sønderjydske Grænse for at tage Arbejde sønden for Grænsen. Det er et meget stort Antal, og idelig maa de have denne Attest for Straffrihed og maa derfor betale en Afgift, der for en Arbejdsmand er en Virkelighed. Det er i høj Grad uretfærdigt, og jeg vil henstille, at man tog Anledning til at rette denne Fejl. De skulde altsaa være fri saavel for Retsafgiften som for Stempelafgiften for en saadan Attest.

Der er ogsaa et dermed ganske beslægtet Forhold, som der kunde raades Bod paa. Naar en Mand kommer til Udlandet og der vil indgaa Ægteskab, har han det største Besvær med at fremskaffe Attest for, at han ikke er gift her i Danmark. Det vil der formentlig kunne raa-

des Bod paa uden nogen ny Lov, ganske administrativt, derved, at det paalægges den, der har forestaaet Vielsen, hvad enten denne er kirkelig eller borgerlig, at give Beretning derom til Kirkebogsføreren saavel i Brudgommens som i Brudens Fødesogn. Ved en Henvendelse til Kirkebogsføreren i sin Sognekommune kan man altsaa faa en lovgyldig og tilstrækkelig Attest for, at man ikke her i Landet har indgaaet Ægteskab. Og netop for Arbejds-mænd, der tage Arbejde udenfor Landet, vil det ikke saa sjældent være af betydelig Interesse.

Jeg vil endvidere gøre en Bemærkning vedrørende nogle Bygningsforhold; jeg maa maaske henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa denne Sag, der hører under flere Ministerier. Efter hvad Forsvarskommissionen har stillet os i Udsigt, maa vi formode, at Sekondløjtnantskolen, der nu har Sæde i Helsingør, vil blive nedlagt, og da vil jeg af gode Bygningshensyn meget tilraade, at vi ogsaa blive fri for den Bygning, Skolen har foran Kronborg. I Kronborg have vi nemlig de danske Bygningers Perle, det er absolut det bedste, vi have i Danmark, det eneste, der er værd at se for Udlandinge. Men for Kronborg er Sekondløjtnantskolens Bygning en hæsleg Plet. Det var en stor Smagløshed, at den blev bygget der, og naar vi nu blive fri for Sekondløjtnantskolen, vil jeg meget tilraade, at vi ogsaa blive fri for den Bygning, hvori den er installeret. Vi bør i det hele taget gøre noget for Kronborg, den bedste Bygning i Danmark. For Tiden er den jo Kaserne, og naar en Mængde værnepligtige og Befalingsmænd med et stort Antal af Husstande opholde sig der, er den jo udsat for Brandfare i en meget høj Grad. Vi vide ikke, hvilken Dag vi opleve den Ulykke, der vil være meget større, end da Frederiksborg Slot brændte, at denne herlige Bygning ødelægges. For mit Syn stiller det sig som det rigtigste, at man holder op med at anvende denne Bygning til Kaserne. Thi saalænge den er Kaserne med mange Ildsteder rundt omkring i Bygningen, er der altid stor Brandfare til Stede. Der er et Formaal, som denne Bygning udmærket kunde bruges til, jeg nævnede det i Fjor i Finansudvalget, og jeg tror, at jeg der fandt nogen Tilslutning. Jeg skal nu her tillade mig at nævne det offentligt. Det er det at flytte vor historiske Vaabensamling til Kronborg. Det er jo slet ikke rimeligt at have Vaabensamling til Tidens Brug og histo-